

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

National Health Care Institute

Datum 2 december 2025
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 van de
Zorgverzekeringswet
Geschil over vergoeding van hulpmiddelenzorg als bedoeld in artikel
35 van de Basisverzekering
Verzekerde en
zorgverzekeraar DSW Ziektekostenverzekeringen NV (verweerder)

Zaaknummer
2025018002

Onze referentie
2025027830

Uw referentie
202500849

Uw brief van
8 augustus 2025

Geachte mevrouw

Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) heeft het verslag van de hoorzitting en de aanvullende stukken ontvangen.

Uit het verslag en de aanvullende stukken komen geen feiten of omstandigheden naar voren die het Zorginstituut aanleiding geven het voorlopig advies te herzien. U kunt het voorlopig advies als definitief beschouwen.

Het Zorginstituut merkt op dat verweerder in zijn pleitnota stelt dat er alleen aanspraak bestaat op een oplader als hiervoor een medische noodzaak bestaat, bijvoorbeeld wanneer een verzekerde door een functionele beperking de batterijen niet kan verwisselen. Verweerder verwijst hierbij naar het bindend advies van de SKGZ van 20 september 2022, waarin de betreffende verzekerde een medische beperking (Parkinson) zou hebben.

Deze visie van verweerder is niet correct. Uit artikel 2.9 van het Besluit zorgverzekering en artikel 2.6 van de Regeling Zorgverzekering en de hierbij horende toelichting volgt niet dat er sprake moet zijn van een medische noodzaak voor vergoeding van opladers.

In de betreffende casus was er ook geen sprake van medische beperkingen, de betreffende verzekerde had gekozen voor oplaadbare hoortoestellen vanwege het milieu en gebruiksgemak. Ook bij de beoordeling van dit geschil speelde de medische noodzaak geen rol.¹

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
2 december 2025

Onze referentie
2025027830

Manager Juridische Zaken

¹ Uitspraak SKGZ: <https://www.skgz.nl/uitspraken/7895>, bijbehorend advies Zorginstituut: <https://www.skgz.nl/uitspraken/7896>

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 8 augustus 2025 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten van de oplader van hoortoestellen.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 35 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreeerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster heeft twee hoortoestellen met een bijbehorende oplader aangeschaft bij een gecontracteerde audicien. Zij heeft een aanvraag ingediend bij verweerder voor vergoeding van de kosten van de oplader ten laste van de basisverzekering.

Verweerder heeft de vergoeding van de kosten van de oplader afgewezen.

Bij de afwijzing geeft verweerder aan dat het bepalen van de audiologische zorgvraag en indeling van de geïndiceerde categorie plaatsvindt aan de hand van het meest recente (landelijke) Keuzeprotocol hoorzorg. Verweerder stelt dat bij de vergoeding van een oplader een voorafgaande aanvraag voor machtiging is vereist en dat de benodigde machtigingsaanvraag niet door de leverancier is ingediend. Verweerder geeft aan dat een audicien volgens het protocol in overleg moet met een verzekerde om te komen tot een doelmatige oplossing. Bij navraag bij de leverancier is niet gebleken dat sprake was van een medische noodzaak en dat verzoekster is geïnformeerd over de keuze tussen diverse hoortoestellen binnen de geïndiceerde categorie en de financiële consequenties die deze keuze met zich brengt, aldus verweerder. Hierbij geeft verweerder aan dat in het keuzeproces van hoortoestellen aan verzoekster is meegedeeld dat een oplader niet wordt vergoed en dit ook blijkt uit de factuur.

Daarnaast geeft verweerder aan dat een hoortoestel inderdaad gebruiksklaar dient te worden geleverd, inclusief batterijen of oplaadapparatuur. Het Zorginstituut heeft hierover in een afzonderlijk advies in het kader van een eerder geschil bij de SKGZ gemeld dat een verzekerde alleen de eerste set batterijen of oplaadapparatuur vergoed krijgt, aldus verweerder.

Verweerder vervolgt dat het ter beoordeling van de zorgverzekeraar blijft of een verzekerde in aanmerking komt voor een oplaadbaar hoortoestel. Verweerder licht toe dat vergoeding enkel mogelijk is als alle procedurele stappen zorgvuldig zijn doorlopen en de medische noodzaak voor de oplader is aangetoond.

Ook geeft verweerder aan dat in de correspondentie met het Zorginstituut onder andere staat vermeld dat een zorgverzekeraar voorwaarden mag stellen aan de vergoeding. Het betreft de volgende reactie, zoals opgenomen in het voorliggende dossier:

Sommige hoortoestellen werken op standaard batterijen, terwijl andere hoortoestellen, geïntegreerde batterijen hebben die opgeladen moeten worden. De vraag is vaak waarom hoortoestellen met geïntegreerde batterijen medisch noodzakelijk zijn en waarom hoortoestellen met standaard batterijen niet voldoende zouden zijn. Bij het kiezen van geschikte hoortoestellen wordt de verzekerde door de audicien voorgelicht dan wel geïnformeerd, zodat de verzekerde op de hoogte is van eventuele eigen kosten. Als de verzekerde kiest voor hoortoestellen met geïntegreerde batterijen en een oplader, wordt het hoortoestel vergoed, maar de oplader niet. Hoewel steeds meer hoortoestellen met geïntegreerde batterijen (en oplader) worden gemaakt, is er nog steeds voldoende keuze voor hoortoestellen met standaard batterijen.

Verzoekster geeft aan dat zij contact heeft opgenomen met het Zorginstituut en informatie heeft opgevraagd over de vraag wanneer een zorgverzekeraar de oplader moet vergoeden bij de aankoop van hoortoestellen. Volgens verzoekster zou uit die informatie blijken dat een hoortoestel inclusief oplader moet worden vergoed en dat hierin niet is vermeld dat dit niet hoeft als ook kan worden gekozen voor een hoortoestel op batterijen. Verzoekster geeft aan dat de reactie van verweerder zou betekenen dat een hoortoestel met oplader nooit hoeft te worden vergoed, zolang er nog steeds hoortoestellen op batterijen bestaan. Volgens verzoekster is of de informatie van het Zorginstituut onvolledig, of verweerder wijst de aanvraag ten onrechte af.

Juridisch kader

Op grond van artikel 2.9, eerste lid van het Besluit zorgverzekering (Bzv) omvat hulpmiddelenzorg bij ministeriële regeling aangewezen, *functionerende* hulpmiddelen.

In artikel 2.6 van de Regeling zorgverzekering (Rzv) zijn, op grond van artikel 2.9 van het Bzv, de soorten hulpmiddelen aangewezen die onder de te verzekeren Zvw-prestaties vallen.

In de Toelichting bij artikel 2.6 van de Rzv staat het volgende:

'Het uitgangspunt bij de verstrekking van hulpmiddelen is dat zorgverzekeraars een hulpmiddel gebruiksklaar afleveren. Immers, artikel 2.9 van het Besluit zorgverzekering bepaalt dat het gaat om functionerende hulpmiddelen. Een hulpmiddel is gebruiksklaar als het werkt en de verzekerde weet hoe hij met het hulpmiddel moet omgaan. Dit betekent dat de gebruikersinstructie onderdeel is van het hulpmiddel.

(..)

De hulpmiddelenzorg omvat in principe niet de vergoeding van energiekosten zoals gebruik van elektriciteit, batterijen en oplaadapparatuur. Het middel wordt echter wel gebruiksklaar afgeleverd met inbegrip van eventuele batterijen of oplaadapparatuur. Indien energiekosten bij bepaalde hulpmiddelen wel voor vergoeding in aanmerking komen, is dit uitdrukkelijk vermeld.'

Beoordeling

De informatie in het dossier is juridisch beoordeeld.

De vraag in geschil is of verzoekster aanspraak kan maken op vergoeding van de aangevraagde oplader (oplaadapparatuur) voor de oplaadbare hoortoestellen ten laste van de basisverzekering.

Het Zorginstituut heeft in het kader van een SKGZ-geschil eerder een advies uitgebracht over het gebruiksklaar afleveren van hulpmiddelen.¹

Hierin heeft het Zorginstituut aangegeven dat hulpmiddelenzorg zoals bedoeld in artikel 2.9, eerste lid, van het Bzv, omvat *functionerende* hulpmiddelen. Hieronder valt onder andere het gebruiksklaar afleveren van een hulpmiddel met inbegrip van behorende batterijen of oplaadapparatuur. Dit blijkt ook uitdrukkelijk uit de Toelichting bij artikel 2.6 van de Rzv.

Verder is het uitgangspunt bij de Zvw dat de doelmatigheid een onderwerp is dat behoort tot de verantwoordelijkheid van de zorgverzekeraar. Hierbij kunnen de kosten in overweging worden genomen. De verstrekking moet niet onnodig duur zijn. Van een onnodig dure voorziening is sprake als in plaats van deze voorziening goedkopere adequate, alternatieve hulpmiddelen voorhanden zijn. De vraag of de door verzoekster gevraagde oplaadapparatuur adequaat en het meest doelmatige is, is aan verweerder om te beoordelen. Dit blijft een individuele beoordeling. Wel geldt, zoals hierboven aangegeven, dat oplaadapparatuur onderdeel is van het gebruiksklaar afleveren van het hulpmiddel vanuit de basisverzekering.

Conclusie

Op grond van artikel 2.9, eerste lid van het Bzv omvat hulpmiddelenzorg bij ministeriële regeling aangewezen, *functionerende* hulpmiddelen. Hieronder valt ingevolge de Toelichting bij artikel 2.6 van de Rzv onder andere het *gebruiksklaar* afleveren van een hulpmiddel met inbegrip van behorende batterijen of oplaadapparatuur.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Onder het gebruiksklaar afleveren van een hulpmiddel valt onder andere het afleveren van het hulpmiddel met inbegrip van behorende batterijen of oplaadapparatuur. Dit betekent dat verzoekster aanspraak zou kunnen maken op een oplaadapparatuur ten laste van de basisverzekering. Of de door verzoekster gevraagde oplader adequaat en het meest doelmatige is, is ter beoordeling van verweerder.

¹ <https://www.skgz.nl/uitspraken/7896>